

Nils Sandum
Morud

N-3370 Vikersund

Til fax: +352 26 43 12 11

Herman J. Berge
665 , rue de Neudorf

L-2220 Luxembourg

4.januar 2009

Kopi: Amelia Riis (amelia.riis@gmail.com) + fax Oslo.

Viser til ditt brev av 19.12.2008 hvor du hevder å være testamentseksekutor for dødsboet til Einar Riis, MC.

Normalt ville jeg bedt om å se skriftelige bevis på at du er autorisert til å opptre som Einars testamentseksekutor. Etter å ha kikket litt på dine fremsatte påstander på internett og omtale i Finansavisen i det siste, ser jeg ikke behov for å be om yteligere informasjon. Jeg må si jeg er meget overrasket over hvordan du har greid å utnytte, til din fordel, en tillitsposisjon du opparbeidet deg hos et aldrende ektepar, for deretter å rane enken med alle lovlige og ulovlige middele?

Som du kanskje har kunnskap om, var jeg Einars mann/daglige leder i Roma fra 1979 til midten av 1980 tallet. Etter denne tid hadde jeg jevnlig kontakt med Einar frem til en god tid før hans død.

1. Du har selv lagt ut på internett Einars og Amelias angivelige testatment datert 28.august 2001. 08.28. Er det dette dokumentet du hevder gir deg rett til å opptre som Einars testamentseksekutor? Et skriftelig testament uten vitner vet vel du, som alle andre, ikke kan ansees som et gyldig dokument, noe sted.

2. Du spør meg om eventuelle krav jeg måtte ha mot Einars dødsbo står ved lag. Ut fra ovenstående skylder jeg ikke deg noe svar på dette, men kan likevel svare deg eller hvem som helst som skulle ha interesse av det:

Einar snakket alltid om at hans/Amelias krav var i hundre millioners/1-2 milliard klassen. Jeg forsto han alltid slik at det var ut ifra slike tall, når han fikk beløpene utbetalt, han kunne tenke seg å opprette et fond for personer som var mishandlet av det norske rettsvesenet. En sunn og god idee. For Einar var imidlertid 55 mill NOK vekslpenger i denne sammenheng, sett opp mot alle tapene/ penger/tid/ressurser Amella og Einar hadde brukt på saken fra 1970 tallet. Jeg snakket mange ganger med Einar etter 55 mill forliket, han var aldri inne på

at pengene skulle brukes/overføres til slikt fond eller administreres av deg, tvert imot forsto jeg han slik at disse pengene var en liten buffer for hans egen familie.

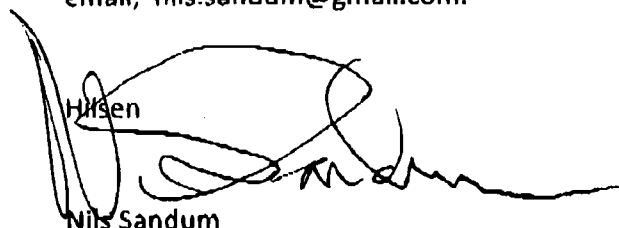
Einar forespeilet meg mange interessante muligheter under løpets gang fra 1979, det være seg å starte virksomheter innen leasing etc, som jeg skulle lede og være en del av, til å antyde solide økonomiske kompensasjoner, forutsatt at Einar kom i land med nevnte store utbetalinger. Alt tolket jeg som et frivillig tilbud fra han, med naturlige forutsetninger i den situasjonen Einar hadde igjennom siste 30 år og med utgangspunkt i det gode samarbeidet vi alltid hadde. Jeg ville aldri den gang, eller i dag, trekke Einar, hans dødsbo eller hans enke/barn inn i noe av dette.

3. Et sted har jeg lest at du krever 28 mill (+renter?) fra Amelia for å opprette "fondet for personer mishandlet av det norske rettsvesen"? Om dette er riktig, er min kommentar at Einar som nevnt snakket om slikt fond, under forutsetning av at han hadde en til to milliarder. Da ville han sette av penger til dette straks, mens han var i live. Hvorfor satte ikke Einar selv av nevnte 28 mill eller 1-2-3 millioner til dette fondet når forliket med staten var konkludert?

4. Om det er riktig at du har fremsatt påstander om at Einar Riis var internasjonal våpenhandler, har du en fantasi som overgår det meste. Jeg kan bekrefte at jeg personlig tok imot- leste- håndterte og besvarte det meste av telekser og kommunikasjon i årene jeg var i Roma. Ingenting av det jeg håndterte hadde tilknytning til noe slikt.

5. Angående ITAVIA DC9 som falt ned over Middelhavet. Jeg var personlig med Einar i møter og på sykebesøk til Dr. Davanzali, President i ITAVIA flere ganger (han falt ved et uhell ned i en heissjakt). Det vi fokuserte på var forhandlinger vi hadde angående plassering av resten av Itavias flåte, som sto på bakken i flere år etter 1980. Slik jeg forsto saken hadde Einar aksjer i ITAVIA, som en hver annen aksjeeier. Einar var aldri, som jeg kan huske på 1980 tallet, inne på tanken om å saksøke ITAVIA eller noen andre, etter den tragiske ulykken. Om du er engasjert av de etterlatte etter ulykken eller om du på vegene av deg selv ønsker å saksøke den Franske stat eller andre, bør du selvsagt gjøre det, men personlig forstår jeg ikke lovligheten av at du bruker Einars dødsbo i denne saken. Personlig er jeg av den oppfatning at du i slikt tilfelle, og i alle andre tilfeller hvor du opptrer uten autorisasjon på vegene av dødsboet, straks må stilles økonomisk og strafferettslig ansvarlig i Norge og i Luxembourg for slike handlinger.

Jeg avslutter mine kommentarer her, om noen skulle trenge flere, kan jeg kontaktes på email, nils.sandum@gmail.com.

Nils Sandum